

tot xecrant

Malgrat que Mª AURELIA CAPMANY és una escriptora ben coneguda arreu de Catalunya, qualsevol opinió que és una dona distant cal bandejar-la; puix vam tenir ocasió de comprovar-ho tot sopant amb ella el dia 2o de juny quan va fer a Arbúcies la conferència: "LA DONA A CATALUNYA".

-Mª Aurèlia, coneixies Arbúcies ?

Sí, per cert és una terra en la que hi tinc certa vinculació, perquè la meva mare era filla d'aquí i pel cantó de la meva àvia paterna portem el cognom Pagès, molt corrent per aquests verals. Tanmateix no hi he vingut tant com hauria volgut, avui amb la xerrada de la dona he aprofitat l'avinentesa.

-Bé, referint-nos a la xerrada que ja has esmentat.... creus que en el nostre país hi ha més dones "femenines" o feministes ?

Es un problema que té moltes arestes, perquè està molt implicat en la situació política i cultural de la nostra terra. Jo crec que es va notar molt el fracàs de la nostra guerra civil, i la reacció que va haver-hi després; i durant aquests anys franquistes es va crear un tipus de dona molt "femenina"; es a dir, les dones de la meua edat (61 anys) vam viure aquest pas d'una societat no massa repressiva i amb unes dones molt més integrades a la vida pública, a una reacció contra aquest tipus de dona. Es repetia molt aquesta frase: "Sigues femenina", perquè en realitat trobaven que ho eren poc, i per exemple tota l'acció de Falange a les escoles, les "Labores del Hogar", tot això anava encaminat a feminitzar la dona. I ho varen aconseguir!. Jo vaig tenir ocasió de veure-ho reflexat en les meves alumnes que als dotze anys, edat en que jo disfrutava anant còmoda, saltant i ballant; m'arribaven a classe vestides de "senyoretes".

Així vol dir que hi havia ja una acció ambiental que derivava de l'escola, les idees polítiques i de l'ambient familiar. Aleshores és clar, es va donar un tipus de dona molt "femenina", de tal manera que el feminisme ha hagut de tornar a començar.

-I d'aquest feminisme actual, què en penses ?.

El que estem fent en aquest moment és rempendre'l, amb tots els condicionants que això significa, i dic així perquè la dona catalana encara està excessivament feminitzada, poc responsabilitzada, poc conscient de la feina que té entre mans; quan es dedica a fer una feina en general no emprèn la seva labor de dona treballadora en cap sentit: ni docent, ni quan estudia.... en el sentit de responsabilitat que ho pren un home, una dona no pensa mai que haurà de mantenir una família, pensa que el seu sou ajudarà el "papà", el marit o el germà.

-Aquest fet, com repercuteix dins la parella ?.

Totes les crisis de parella que s'estan vivint, són degudes que les parelles s'inicien d'una manera i la dona se n'adona ja molt després que no li va prou bé aquell conveni

